

כניסת החג: 17:48
יציאת החג: 18:59
רבנו תם: 19:46
לקבלת העלון במייל:
sagifrenkel@gmail.com
לתגובות והערות:
שגיא 054-6868199

זה השער לה' צדיקים
יבואו בו

יום הכּפּוּרִים

שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת. וְהָאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת

סיפר בעל המעשה: לאשתי ישנו מנהג לפני החגים, שהיא מכינה את כל המאכלים מראש, מבשלת אותם, מסדרת ואורזת הכל בהקפאה, כך היא רגועה כשבאים אורחים בהפתעה, אין מצב שהיא נתקעת, היא ישר מוציאה מההקפאה מכניסה לתנור למספר דקות וכבר הארוחה מוכנה. יומיים לפני החג אני מקבל טלפון מאשתי, היא אומרת לי: אתה חייב לבוא מהר!!!! מה קרה???? שאלתי, המקרר לא עובד וכל האוכל שהכנתי עלול להתקלקל, לכן רצוי למצוא טכנאי, שיתקן את התקלה דחוף!!!!

הגעתי לבית כמה שיותר מהר וניסיתי לבעוט במקרר... לתת לו כמה מכות... אך זה לא כל כך עזר, ניסיתי להתקשר לכמה טכנאים, אבל הראשון ענה: הלו!!!! עכשיו ערב חג אין מצב שאני עוזב את הבית, והשני אמר לי: עוד שבוע אני אתפנה, והשלישי הציע לי סכום גבוה במיוחד, סכום כזה שבתוספת כמה מאות שקלים אני כבר הוא יכול לקנות מקרר חדש... ועוד כמה טכנאים שלא עונים... אני מוצא את עצמי אובד עצות.

אמרתי לאשתי: תראי, כבר הרבה זמן שרצינו לקנות מקרר חדש, אולי באמת הגיע הזמן להתפנק על מקרר חדש, כמובן שאשתי לא סרבה למקרר חדש עם יותר תאים יותר מקום, הלכתי לחנות מוצרי חשמל וביררתי כמה עולה מקרר שכבר ביררתי עליו והמוכר אומר לי: של החברה הזו שאמרתי??? תגיד השתגעת??? מי לוקח כזו חברה היום??? עד שהוא לוקח אותי למקרר שמוצא חן בעיני, נו, כמה עולה??? שאלתי, אני שומע את הסכום, ונהיה לי חושך בעיניים...

אבל מיד נזכרתי בכל האוכל שאשתי הכינה, ואם הוא יתקלקל הנזק יהיה הרבה יותר גדול, וגם הבטחתי לאשתי שאני חוזר עם מקרר ואין לה מה לדאוג, באתי לשלם, אך לפני כן שאלתי את המוכר: מתי המקרר יהיה אצלנו בבית, היום בצהריים או בערב????

ענה לי בעל החנות: אני רואה שיש לך חוש הומור!!! מי יביא לך מקרר בערב חג! תשלם עכשיו, ואחרי החג אתה מקבל אותו עד הבית. מההההה, אחרי החג??? שאלתי אותו, אני צריך אותו עכשיו, רק זה חסר לי, לומר לאשתי אחרי החג. הוא ראה שאני הולך ואמר לי: אין מצב שיתנו לך מייד, מי יעשה לך הובלות בערב חג???

ניסיתי בעוד כמה חנויות, היו כאלה שהתחייבו לאספקה תוך שבוע, ויש כאלה תוך שבועיים, הצד השווה שבהן שזה לא אקטואלי בשבילי, כיון שיש לי בבית כמויות של אוכל שאוטוטו מתחילות להתקלקל.

נזכרתי, שיש לי מוכר מה"בני דודים" שם אין חגים ואין כלום, הוא וודאי יתן לי מקרר מהרגע להרגע, אבל גם לשם הלכתי, ואמרת לי שאני צריך מקרר דחוף, ואני שומע אותו ואומר: יש לנו עכשיו חג, תבוא אחרי החג! אמרת: מה עכשיו, גם להם יש חג, ניסיתי לדבר על ליבו, ואמרת לי: הנה כל הסטופא הזו יכולה להיות שלך אם רק תביא לי את המקרר תוך יום.

הוא אמר לי: וואל'ק, תאמין לי אני לא יכול למכור לך עכשיו, תבוא אחרי לא ידעתי איך אני חוזר לבית החג בלי מקרר ובלי טכנאי, התפללתי לבורא עולם: "מאין יבוא עזרי", הגעתי לבית כדי לחשב מסלול מחדש, ולראות מה אני עושה, ואז אני שומע משאית שמגיעה ומפרקת סחורה בכניסה לבנין, אמרתי לאשתי חצי בצחוק הנה כנראה שהם מצאו משלוח והם מביאים לנו את המקרר לפני החג.

אחרי כמה דקות אני רואה שהם מעלים מקרר חדש לבית של השכנה בקומה השלישית, אני שומע רעשים מכיוון הדירה שלה, והתברר, שהמקרר לא מתאים למידות של המטבח שלה והוא לא נכנס למקום המתאים, וזה עניין של כמה סנטימטרים...

השכנה אמרה להם: אתם לא משאירים לי אותו בבית, תורידו אותו בחזרה למטה, עליתי ושאלתי: מה קרה???? למה מורידים לך את המקרר רק עכשיו קיבלת אותו???? היא אמרה לי שאין לה מה לעשות איתו, כיון שהוא לא מתאים למטבח שלה, ולכן היא רוצה להעביר אותו, שאלתי אותה אם היא מוכנה שאני אשלם לה עליו, ואקח אותו???

אמרה לי: תביא 500 שקל, וקח אותו. נתתי לה 1,000 שקל שתהיה מבסוטי, ואמרתי לפועלים שאין צורך להוריד את המקרר עד לקומת קרקע, אלא הם יכולים להכניס אותו לבית שלי, אשתי שראתה את המקרר כמעט התעלפה, מאיפה השגת????? שאלה, אמרתי לה שזה מקרר מבורא עולם י-ש-י-ר!!!! וכשבורא עולם שולח זה גם ללא הובלה. ('מקשיבים לקולך')

בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה

החזון איש התגורר בסוף ימיו בעיר בני ברק. בדירתו הוקצה חדר אחד לבית הכנסת, ובו היה מתפלל. **אולם**, בחודש תשרי, היו באים מתפללים רבים להתפלל עמו, ולכן באותם ימים היו מתפללים על גג ביתו (שהיה גג רחב). והנה באחד מעשרת ימי תשובה ישבו שם שני בחורים ולמדו בחברותא (וליימים נעשו תלמידי חכמים גדולים ומפורסמים). ותוך כדי לימוד הם עצרו והחלו לשוחח ביניהם על דא ועל הא... והחזון איש שנצרך לאיזה ספר שהיה מונח שם, עלה מביתו לגג, והנה הוא רואה אותם יושבים ליד הגמרא, ומשוחחים...

החזון איש נחרד, הוא ניגש אליהם במאור פנים ואמר: **מתיקות התורה**, כמה גדולה היא נעימות התורה, ואי אפשר להשיג את זה ולהגיע לזה רק אחר שקידה של **שלוש וארבע שעות** ברציפות בלא הפסק. בלי זה אי אפשר אפילו לצייר מהי הרוחניות הזו, וקל וחומר אחר **חמש שעות**, כמה רוממות יש – איך אפשר למי שיש לו את האפשרות הזאת, להפסיק את הרציפות ולהפסיד בידים נועם כזה, כמו קדירה המתבשלת, להוריד מן האש, ליתן להתקרר, ואחר כך להשיבה...

המשיך החזון איש: ואחר שש שעות של לימוד שוכח האדם מכל העולם וענייניו, ומתדבק בדברים רוחניים – כאשר סיפרו זאת הַשְּׁנִיִּים אמרו בהשתוממות כיצד החזון איש תיאר זאת בעיניים בורקות ותנועות ידיים למעלה כאילו מתנתק הוא מכל הסובב – ואחר **שבע שעות** האדם מרגיש קרוב להקב"ה, ואין לו מהנאות העולם כלום ומתמלא שמחה, ואחר **שמונה שעות** אפילו לא נופלת בלבו מחשבה של תאוות וחומריות, וכולו משתוקק לאלקיו, ואחר **תשע שעות** כולו קדוש למעלה למעלה, ואחר **עשר שעות** עין לא ראתה, אין לתאר ואין מילים לבטא את מצבו ורגשותיו... **צמרמורת** חדה עברה בקרב הַשְּׁנִיִּים לשמוע דברים נוראים כאלו... (מעשה איש, חלק ד – עמוד סט)

נֹזֵכַר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

אחד מחסידיו של הגה"ק רבי אלימלך, הגיע אל לייזנסק ימים אחדים לפני יום הכיפורים, ורבי אלימלך ציוה עליו לנסוע לכפר מרוחק, להתאכסן בביתו של חוכר בי ת המזיגה בכפר, ולעקוב אחריו כיצד עורך הוא את סדר הכפרות. החסיד הצטער מאוד, הן הוא בא במיוחד ללייזנסק כדי לשהות במחיצת הרבי ביום הכיפורים הקדוש, והנה עתה יאלץ להיות בכפר במחיצת יהודים פשוטים, והוא אינו יודע אפילו אם ימצא שם מנין לתפילה בציבור.

אולם חזקה על החסיד פקודתו של הרבי, והוא נסע אל הכפר, שאליו נשלח. לאחר טלטולי דרך מפרכים, הגיע אל המקום בלילה, שלפני ערב יום הכיפורים, ופנה מיד אל בית המזיגה, שהיה עדיין הומה מאדם, למרות השעה המאוחרת. האיכרים הכפריים ישבו, והטיבו לבם בכוסיות יי"ש, ועישנו את מקטרתיהם, שעשנן מילא את חלל החדר, וקולות שחוקם וצעקותיהם החרישו את אזניו של החסיד.

הוא פילס לו בעמל דרך בין הערלים, עד שהגיע אל החוכר היהודי וביקש ממנו לשהות בביתו ביום הכיפורים. 'הגעתי זה עתה אל הכפר, ואין בדעתי לצאת מחר ערב היום הקדוש לדרך, לכן חפץ אני לה שאר פה', אמר. 'בוודאי רבי יהודי' – השיב החוכר – 'ברצון אאכסן אותך בביתי, והצטרפותך למנין התפילה בכפרנו, תסב לנו עונג רב'.

החוכר הציע עבור החסיד משכב באחת מפינות הבית, והלה סידר את חפציו ומטלטליו, ועלה על מטתו, אך עדיין לא עצם את עיניו, והמתין בעינים פקוחות, לראות את אשר יתרחש. הוא עקב בסקרנות אחרי כל מעשיו של החוכר, מתוך רצון לראות כיצד הוא עורך את סדר הכפרות, שהרבי כה שיבח והעלה אותו על נס.

בחצות הלילה חזרו מרבית האיכרים לבתיהם, והשיכורים שלא יכלו ללכת בכחות עצמם הובל וגם הם לבתיהם על ידי חבריהם. החוכר פתח את החלונות לטהר את אויר החדר מן הריחות ומן העשן, ופנה אל אשתו, ואמר: 'הבה נערוך את סדר הכפרות'. הוא נטל ידיו, והתיישב אל השולחן, ואחר אמר אליה: 'הביאי נא אלי את הפנקסים'. מילאה האשה את בקשתו, והביאה לו שני פנקסים עבים ומרופטים והחוכר פתח אחד מהם, והחל לקרוא מתוכו את העבירות, שעבר במשך השנה: 'ביום זה לא נהגתי כשורה, ורימית את לקוחותי הערלים, ביום אחר לא התפללתי בכוונה הראויה, ביום פלוני דיברתי דיבורים אסורים' וכו'.

לאחר מכן בכה החוכר בכי רב, והתחרט מעומק לבו על חטאיו. הוא החליט בלב שלם, שלא יוסיף לעשות עוונות כאלו להבא, וביקש מה, שימחל לו עליהם. כשסיים לקרוא את הפנקס הראשון, פתח את השני, והחל לקרוא מתוכו את כל התלאות והצרות, שאירעו לו במשך השנה, ואשתו יושבת כנגדו, ומוחה גם היא את דמעותיה. 'ביום פלוני גנב ממני שכני הערל את כל סכום הפדיון, שהיה בקופה. ביום אחר ספגתי מכות נמרצות מכמה גויים שיכורים, ובשבוע אחד סבלתי ממחלה קשה' וכו'.

'רבנו של עולם', פנה החוכר בקריאה כלפי מעלה, 'צדיק אתה בכל דרכיך, וחסיד בכל מעשיך, אך בכל זאת קשה עלינו מנשוא עול הגלות, והצרות הרבות שאנו סובלים. אמנם חטאתי, עויתי, פשעתי ועשיתי עבירות רבות במשך השנה, אבל לעומת זאת סבלתי סבל רב, ובאו עלי פגעים שונים. ובכן, רבנו של עולם, הבה ונתפייסה. אני אשתדל לא לחזור לסורי. ולא לעבור עבירות בשנה הבאה. ואתה תכתבני ותחתמני לשנה טובה, לחיים טובים ארוכים ולשלום.

כשסיים את תפילתו זאת, הרים החוכר את שני הפנקסים שבידיו, סובב אותם מעל לראשו שלש פעמים, והכריז: 'זה כפרתי, זה חליפתי, זה תמורתך', ואחר כך שרף את שניהם באש. החסיד ששכב בפניה, ועשה עצמו ישן, עקב אחרי כל סדר הכפרות של החוכר עד סיומו, ונשאר בכפר גם ביום הכיפורים. לאחר היום הקדוש שב ללייזנסק אל רבו, וסיפר לו את אשר חזו עיניו.

רבי אלימלך הקשיב בתשומת לב רבה לדבריו, ואחר כך הפטיר ואמר: 'גדולה זכותו של כפרי חוכר זה, אשר מקיים את מצות הוידוי כדבריו של דוד המלך בספר תהלים: "כִּי עֲוֹנָתִי עֲבָרוּ רַאשֵׁי" (תהלים לח,ה), ויחד עם זאת, וְאֲנַחְתִּי מִמָּוֶד לֹא נִסְתָּרָה" (תהלים לח,י). (האחים הקדושים – עמוד 141)

נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ובהזדמנות אחרת שלח רבי אלימלך קבוצה שלימה מחסידינו, אל חוכר אחד, כדי לתהות על קנקנו וללמוד ממנו את דרכו בעבודת ה' יתברך. נסעו החסידים אל ביתו של החוכר, שהו בו במשך כל היום, אך לא ראו דבר יוצא דופן, כשהגיע הערב, ביקשו ממנו, שיאזן להרשות להם ללון בביתו. לאחר הפצרות מרובות הסכים החוכר לבקשתם, והכין להם מטות לשינה.

בחשאי נדברו החסידים ביניהם, שלא להירדם, אלא לשכב בשקט ולהמתין לראות, מה יהיו מעשיו של החוכר. גם החוכר, שעלה על יצועו, עשה עצמו כישן, והמתין עד שירדמו החסידים. לאחר שעבר זמן מה, ונדמה היה לו, שהם כבר נרדמו, ירד מעל מטתו, הדליק נר ופתח את הפנקס, שנועד לרישום חובות האיכרים.

הוא החל לקרוא מן הפנקס, ולאחר מכן התמרמר בבכי רב, היכה על לבו והתפלל. רק אחר כך חזר אל מקום משכבו. החסידים שחזו במעשיו המוזרים, לא הבינו את פשרם, ולבסוף החליטו לשאול את פיו של החוכר בעצמו.

כאשר האיר הבוקר, פנו אליו ואמרו: 'סלח נא לנו, רבי יהודי, נשלחנו הנה לפי פקודת רבינו, ולכן עקבנו אחר התנהגותך, וראינו את אשר עשית באישון לילה. אמור נא לנו, מה היה הפנקס, שהחזקת בידיך, ומדוע בכית והתמרמרת כל כך?'

'אין אני נוהג לספר על מעשי אל ה' – השיב החוכר – 'אך מאחר שכבר ראיתם אותם בליל הזה, אסביר לכם את פשר הדבר. בפנקס רושם אני את כל העבירות, שאני נכש ל בהן במשך היום, ומדי ערב אני קורא אותן ומתחרט עליהן מעומק לבי, ואין אני הולך לישון, עד שאני שב בתשובה שלימה, וסימן נותנים לי מן השמים כי נמחלו עוונותי, שהכתב הרשום בפנקסי נמחק, ולא נותר כלל זכר לרישומי העבירות...'

החסידים התפעלו מאוד מדבריו של החוכר ולמדו ממנו פרק בעבודת ה'. יש אומרים כי אותו חוכר היה אחיהם של רבי אלימלך ורבי זושא אשר נחשב ליהודי פשוט והחסידים יצאו לתהות על קנקנו. (מתוך 'מסילות אל הנפש' פרשת שופטים תשפה)

זכות דברי התורה בעלון יעמוד:

ה' ישמור את כל עם ישראל, וכל חייל ישראל וכוחות הבטחון.

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, נועה בת יעל, קרן בת רחל, אלינה בת אירנה, מאי בת מאירה, מילנה בת סבינה, ספיר שמחה בת חנה, שירה דניאל בת ציונה. לזרע בר קיימא: מורן בת רותי, לירז בת מרים. עדן שירה בת גילה. לפרנסה בשפע: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה. לרפואה שלמה: מרים בת ציפורה, שמואל בן דבורה, לרפואת כל הפצועים. לעילוי נשמות: ציפורה בת מורדוך ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורדוך ז"ל, מיכאל בן מורדוך ז"ל, רחמים בן מורדוך ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, יוסף מיכאלשילי בן רפאל ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תמרה ז"ל, לעילוי נשמות חיילנו והנרצחים ב 7 לאוקטובר.

קוראים וקוראות נכבדים, נפתח אצלנו בשכונה כולל אברכים, על מנת לסייע להחזיק אותם מי שרוצה לקנות ברכה בעלון, ולהחזיק תורה על הדרך, כל שם לברכה 250 ₪ למשך שנה. ניתן להעביר בביט למספר 054-6868199. מי שרוצה לתרום לכולל גם בלי קשר לברכה, מצורף לינק:

<https://paypage.takbull.co.il/212sH>